

**AĞUSTOS 2015 VE ÖNCESİ TARİH BASKILI
İCRA İFLAS HUKUKU
DERS KİTABINA İLİŞKİN DOĞRU YANLIŞ CETVELİ**

Düzeltilmeler Daire () içinde gösterilmiştir.

YANLIŞ

- 1- Ünite 1, sayfa 3, “Cebri İcra Hukuku Kavramı” başlığı altında, 2. Paragraf sondan bir önceki cümlesi;
... buna rağmen, hakın muhatabı tarafından yerine getirilmezse ...

- 2- Ünite 1, sayfa 8, “İcra ve İflâs Hukukunun Kaynakları” başlığı altındaki ilk paragrafı;

İcra ve İflâs Hukukunun Kaynakları

İcra ve iflâs hukukumuzun en önemli kaynağı, önce 1929 yılında 1424 sayılı Kanunla esasen İsviçre İcra ve İflâs Kanunu’ndan iktibas edilen; ancak 1932 yılında önemli değişiklikler yapılarak kabul edilen 2004 sayılı İcra ve İflâs Kanunumuzdur (RG 19.6.1932, S. 2128). 2004 sayılı İcra ve İflâs Kanunu’nda bugüne kadar birçok değişiklik yapılmıştır. İcra ve iflâs hukukunun diğer kaynakları m. 14 gereğince çıkarılan, 1932 tarihli İcra ve İflâs Kanunu Nizamnamesi (Tüzüğü) (RG 30.7.1956, S. 9368) ve İcra ve İflâs Kanunu Yönetmeliğidir (RG 25.5.1965, S. 12006). Ayrıca, 309/ü maddesi gereğince çıkartılan Sermaye Şirketleri ve Kooperatiflerin Uzlaşma Yoluyla Yeniden Yapılandırılmasına Dair Yönetmelik (RG 17.4.2004, S. 25436); Mahcuz Malların Muhafaza Edileceği Adalet Bakanlığı Depo ve Garajlarının Çalıştırılmasına Dair Yönetmelik (RG 13.7.1987, S. 19516); Adalet Bakanlığına Ait Depo ve Garajlarda Muhafaza Edilen Mahcuz Mallar İçin Alınacak Ücret Tarifesi (RG 15.02.2003, S. 25021); İflâs İdaresi Ücreti, Yazı ve Tebliğ Masrafı Tarifesi (RG 15.7.2003, S. 25169) bulunmaktadır. Ayrıca diğer kanunlarda icra iflâs hukuku ile ilgili hükümler de kaynak oluşturur.

- 3- Ünite 1, sayfa 9, “Asıl İcra Organları” başlığı altındaki paragrafı;

Asıl İcra Organları

Bunlar icra dairesi, icra mahkemesi ve Yargıtay’ın icra ve iflâs işleri ile görevli daireleridir.

- 4- Ünite 1, sayfa 10, 6. Paragraf değiştirilmiş, 7. ve 8. Paragraflar kaldırılmıştır.

Kanun icra mahkemesi kararlarının temyizi ile ilgili özel hükümler koymuştur (İİK m. 353-354, 363-366). İcra mahkemesinin 363. maddede sayılan kararları temyiz edilebilir. Bunun dışındaki kararlarına karşı temyiz yolu kapalıdır. Temyiz edilebilen kararlar için ayrıca miktar sınırı da getirilmiştir. Bu parasal sınır her yıl Maliye Bakanlığınca belirlenen yeniden değerlendirme oranına göre değişmektedir. 4949 sayılı kanunun 102. maddesi ile eklenen ek 1. madde

DOĞRU

- 1- Ünite 1, sayfa 3, “Cebri İcra Hukuku Kavramı” başlığı altında, 2. Paragraf sondan bir önceki cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

... buna rağmen hakın muhatabı tarafından yerine getirilmezse ...

- 2- Ünite 1, sayfa 8, “İcra ve İflâs Hukukunun Kaynakları” başlığı altındaki ilk paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

İcra ve İflâs Hukukunun Kaynakları

İcra ve iflâs hukukumuzun en önemli kaynağı, 2004 sayılı İcra ve İflâs Kanunumuzdur (RG 19.6.1932, S. 2128). 2004 sayılı İcra ve İflâs Kanunu’nda bugüne kadar birçok değişiklik yapılmıştır. İcra ve iflâs hukukunun diğer kaynakları m. 14 gereğince çıkarılan, 1932 tarihli İcra ve İflâs Kanunu Nizamnamesi (Tüzüğü) ve İcra ve İflâs Kanunu Yönetmeliğidir. Ayrıca, 309/ü maddesi gereğince çıkartılan Sermaye Şirketleri ve Kooperatiflerin Uzlaşma Yoluyla Yeniden Yapılandırılmasına Dair Yönetmelik; Mahcuz Malların Muhafaza Edileceği Adalet Bakanlığı Depo ve Garajlarının Çalıştırılmasına Dair Yönetmelik; Adalet Bakanlığına Ait Depo ve Garajlarda Muhafaza Edilen Mahcuz Mallar İçin Alınacak Ücret Tarifesi); İflâs İdaresi Ücreti, Yazı ve Tebliğ Masrafı Tarifesi bulunmaktadır. Ayrıca diğer kanunlarda icra iflâs hukuku ile ilgili hükümler de kaynak oluşturur.

- 3- Ünite 1, sayfa 9, “Asıl İcra Organları” başlığı altındaki paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Asıl İcra Organları

Bunlar icra dairesi, icra mahkemesi, bölge adliye mahkemesi ve Yargıtay’ın icra ve iflâs işleri ile görevli daireleridir.

- 4- Ünite 1, sayfa 10, 6. Paragraf değiştirilmiş, 7. ve 8. Paragraflar kaldırılmıştır.

Kanun icra mahkemesi kararlarına karşı başvuru yollarıyla ilgili özel hükümler koymuştur (İİK m. 353-354, 363-366). İcra mahkemesinin 363. Maddenin birinci fıkrasında sayılan kararlarına karşı istinaf yoluna gidilemez. Başka bir deyişle, icra mahkemesinin ancak birinci fıkrada yazılı olanların dışındaki kararlarına karşı istinaf yolu açıktır. İstinafa başvuru satıştan başka icra işlemlerini durdurmaz. İstinaf yoluna gidilebilen kararlar için ayrıca

uyarınca, her takvim yılı başından itibaren geçerli olmak üzere, kanundaki parasal sınırlar 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298. maddesi uyarınca Maliye Bakanlığınca her yıl tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında arttırılması suretiyle uygulanır. İcra mahkemesinin 363. maddede sayılan kararlarının konusu mal veya hakın tutar ya da değeri, kanunen belirlenen parasal sınırları aşarsa temyiz edilebilir. Bunun altındaki kararlar temyiz edilemez. Bu parasal sınırın artışına ilişkin hüküm, artışın yürürlüğe girdiği tarihten önce icra mahkemesince nihai olarak karar bağlanmış olan davalar ile Yargıtay'ın bozma kararı üzerine yeniden bakılan davalarda uygulanmaz (4949 sayılı Kanun m.102, Ek Madde 1).

İcra mahkemesi kararlarına karşı karar düzeltme yoluna başvurulabilir. Karar düzeltme süresi, on gündür (İİK m.366, II). Ancak karar düzeltme yoluna başvurabilmek için İcra ve İflâs Kanununda bir hüküm bulunmadığından, uygulamada temyiz sınırı, karar düzeltme sınırı olarak da uygulanmaktadır. Yani temyiz edilebilen kararlara karşı karar düzeltme yoluna da başvurulmaktadır.

5311 sayılı kanunla İcra ve İflâs kanununda yapılan değişiklik ile icra mahkemesi kararlarına karşı istinaf yoluna başvurulabilmesi olanağı tanınmıştır. Ancak bu hükümler bölge adliye mahkemelerinin kurulmasından ve fiili olarak göreve başlamasından sonra uygulanacaktır. Bölge adliye mahkemelerinin kurulmasından ve göreve başlamasından sonra, temyizden farklı olarak, icra mahkemelerinin kararlarına karşı bölge adliye mahkemesinde istinaf yoluna başvurulabilecektir. Bölge adliye mahkemelerinin kurulmasından sonra, temyiz incelemesi sonunda verilen kararlara karşı karar düzeltme yoluna başvurulamayacaktır.

5- Ünite 1, sayfa 11, Sıra Sizde 5'den sonra gelmek üzere "Bölge Adliye Mahkemeleri" konusu eklenmiştir.

miktar sınırı da getirilmiştir. Bu parasal sınır her yıl Maliye Bakanlığınca belirlenen yeniden değerlendirme oranına göre değişmektedir. 4949 sayılı kanunun 102. maddesi ile eklenen ek 1. madde uyarınca, her takvim yılı başından itibaren geçerli olmak üzere, kanundaki parasal sınırlar 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298. maddesi uyarınca Maliye Bakanlığınca her yıl tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında arttırılması suretiyle uygulanır. Ayrıca bölge adliye mahkemesinin hukuk daireleri tarafından verilen ve miktar veya değeri kanunda öngörülen parasal sınırı (10.000 TL) aşan nihai kararlarına karşı temyize de başvurulabilir. Temyize başvuru ve inceleme 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununa göre yapılır (İİK m. 364). Temyize başvuru satıştan başka icra işlemlerini durdurmaz. Yargıtay'ın temyiz incelemesi sonucunda verdiği bozma kararlarına karşı, genel hükümlere göre direnme kararı verilebilir. Direnme kararları ise Yargıtay Hukuk Genel Kurulu tarafından incelenir ve acele işlerden sayılır.

Bölge Adliye Mahkemelerinin 20 Temmuz 2016 tarihinde göreve başlamasıyla karar düzeltme yolu yürürlükten kaldırıldığından, 20 Temmuz 2016 tarihinden sonra kanun yolu başvurusuna konu olan icra mahkemesi kararları bakımından, temyiz incelemesi sonunda verilen kararlara karşı artık karar düzeltme yoluna başvurulamaz.

5- Ünite 1, sayfa 11, Sıra Sizde 5'den sonra gelmek üzere "Bölge Adliye Mahkemeleri" konusu eklenmiştir.

Bölge Adliye Mahkemeleri

5235 Sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri İle Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanun ile oluşturulan bölge adliye mahkemeleri, bölgelerin coğrafi durumları ve iş yoğunluğu göz önünde tutularak belirlenen yerlerde, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun olumlu görüşü alınarak Adalet Bakanlığınca kurulur. Bölge adliye mahkemelerinin yargı çevrelerinin belirlenmesine, değiştirilmesine veya bu mahkemelerin kaldırılmasına Adalet Bakanlığının önerisi üzerine Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca karar verilir.

Bölge adliye mahkemelerinin başlıca görevi, adli yargı ilk derece mahkemelerince verilen ve kesin olmayan hüküm ve kararlara karşı yapılacak istinaf başvurularını inceleyip karara bağlamaktır.

5311 sayılı kanunla İcra ve İflâs kanununda yapılan değişiklik ile icra mahkemesi kararlarına karşı istinaf yoluna başvurulabilmesi olanağı tanınmıştır. İcra mahkemelerinin kararlarına karşı bölge adliye mahkemesinde istinaf yoluna başvurulabilir. İstinaf incelemesi sonucunda verilen kararlara karşı ise kanunda öngörülen parasal sınırın aşılması halinde temyiz yoluna başvurulabilir.

6- Ünite 1, sayfa 15, “Şikâyet Usulü” altındaki 3. Paragraf 2. cümlesi;

İcra mahkemesi, şikâyeti basit yargılama usulüne (HMUK 316-322) göre inceler.

7- Ünite 1, sayfa 16, “Şikâyetin Sonuçları” altındaki 1. Paragraf 2. Cümlesi;

... İcra mahkemesi, şikâyet hakkında verdiği karardan kendiliğinde dönemez; bu karar ancak temyiz edildiği takdirde Yargıtay tarafından bozulabilir. Gerek şikâyetin reddi gerek kabulü kararları, ancak İcra ve İflâs Kanunu’nun 363. maddesinde öngörülen durumlarda (İİK m. 363/I, b. 4, 5, 8, 9, 10, 15) temyiz edilebilir.

8- Ünite 1, sayfa 20, “Özet” başlığı altındaki 4. Paragrafı;

İcra takibi sırasında açılan davalar hakkında mahkemelerin verdikleri kararlar ile itirazların kaldırılması ve şikâyetler hakkında verilen icra mahkemesi kararlarına karşı kanun yoluna başvurulduğu takdirde, bu başvurular, Yargıtay’ın bu işle ilgili daireleri tarafından incelenir ve karara bağlanır.

9- Ünite 1, sayfa 22, “Kendimizi Sınayalım” Başlığı altındaki 4. Soru;

- b. İcra mahkemesi kararlarına karşı temyiz yoluna başvurulabilir.
- c. İcra mahkemesi kararlarına karşı karar düzeltme yoluna başvurulamaz.
- d. Tüm icra mahkemesi kararlarına karşı istinaf yoluna başvurulabilecektir.
- e. İcra mahkemesinin kararlarına karşı kanun yoluna başvurulabilmesi için belirli bir parasal sınır öngörülmüştür.

10- Ünite 2, sayfa 29, “Görev ve Yetki” Başlığı altındaki 3. paragrafı;

Ancak, akdin yapıldığı yer icra dairesi, Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu’ndaki şartlar aranmadan (yani borçlu veya vekilinin takibin yapıldığı sırada orada bulunması) yetkili olacaktır.

6- Ünite 1, sayfa 15, “Şikâyet Usulü” altındaki 3. Paragraf 2. cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

İcra mahkemesi, şikâyeti basit yargılama usulüne (HMK 316-322) göre inceler.

7- Ünite 1, sayfa 16, “Şikâyetin Sonuçları” altındaki 1. Paragraf 2. Cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

İcra mahkemesi, şikâyet hakkında verdiği karardan kendiliğinde dönemez; bu karar istinaf yoluna başvurulduğu takdirde bozulabilir. Gerek şikâyetin reddi gerek kabulü kararlarına karşı, ancak İcra ve İflâs Kanunu’nun 363. maddesinde öngörülen durumlarda istinaf yoluna gidilebilir.

8- Ünite 1, sayfa 20, “Özet” başlığı altındaki 4. Paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

İcra takibi sırasında açılan davalar hakkında mahkemelerin verdikleri kararlar ile itirazların kaldırılması ve şikâyetler hakkında verilen icra mahkemesi kararlarına karşı bölge adliye mahkemesinde istinaf yoluna başvurulabilir (İİK m. 363). İstinaf incelemesi sonucunda verilen kararlara karşı ise, kanunda öngörülen parasal sınırın aşılması şartıyla temyiz yoluna başvurulabilir. Bölge Adliye Mahkemelerinin 20 Temmuz 2016 tarihinde göreve başlamasıyla karar düzeltme yolu yürürlükten kaldırıldığından, temyiz incelemesi sonunda verilen kararlara karşı artık karar düzeltme yoluna başvurulamaz.

9- Ünite 1, sayfa 22, “Kendimizi Sınayalım” Başlığı altındaki 4. Soru aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

- b. İcra mahkemesi kararlarına karşı istinaf yoluna başvurulabilir.
- c. İcra mahkemesi kararlarına karşı karar düzeltme yoluna başvurulabilir.
- d. Bölge adliye mahkemesinin icra hukukuna ilişkin kararlarına karşı temyiz yoluna başvurulabilir.
- e. İcra mahkemesinin kararlarına karşı istinaf yoluna başvurulabilmesi için belirli bir parasal sınır öngörülmüştür.

10- Ünite 2, sayfa 29, “Görev ve Yetki” Başlığı altındaki 3. paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Ancak, akdin yapıldığı yer icra dairesi, Hukuk Muhakemeleri Kanunu’ndaki şartlar aranmadan (yani borçlu veya vekilinin takibin yapıldığı sırada orada bulunması) yetkili olacaktır.

11- Ünite 2, sayfa 36, 8. paragraf, 3. ve. 4. satır;

İtirazın iptali davası kabul edilirse, alacaklının dava dilekçesinde istemesi halinde, borçlu hükmolunan borç miktarının % 40'dan aşağı olmamak üzere tazminata mahkûm edilir (İİK m. 67/II).

12- Ünite 2, sayfa 49, son paragraf;

Bu konudaki kararların temyizi mümkündür (İİK m. 363/I, b. 3).

13- Ünite 2, sayfa 49 sonundaki "Dikkat";

İcra mahkemesinin takibin iptali ve taliki ile ilgili verdiği kararların temyizi mümkündür.

14- Ünite 3, sayfa 58, "Haciz Talebi" başlığı altındaki 1. Paragrafı;

Takibin kesinleşmesi sonunda alacaklı icra dairesinden yazılı veya tutanağa geçirilecek şekilde sözlü olarak haciz talep eder.

15- Ünite 3, sayfa 59, "Haczin Uygulanması" başlığı altındaki 3. paragrafa ek yazı eklenmiştir.

16- Ünite 3, sayfa 59, sondan 2. paragraf, 2. cümlesi;

Tutanakta nelerin bulunması gerektiği İİK'nun 102. maddesinde belirtilmiştir (Yön. m. 38/I).

17- Ünite 3, sayfa 60, "Haczedilemeyen Mal ve Haklar" başlığı altındaki 5. Paragrafı;

Kısmen haczedilemeyen mal ve haklar İİK'nun 83. maddesinde belirtilmiştir. Ücretler ve geniş anlamda gelir kaynaklarının kısmen haczi caizdir. SSK ve Bağ-Kur emekli maaşları haczedilemez, ancak Emekli Sandığı dolayısıyla verilen emekli maaşları 83. maddeye göre haczedilir. Bu gelirlerin en az dörtte biri her hâlükârda haczedilmelidir. Bununla birlikte işçi ücretlerinin dörtte birinden fazlası haczedilemez (4857 sayılı İş K. m. 35).

11- Ünite 2, sayfa 36, 8. paragraf, 3. ve. 4. satırı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

İtirazın iptali davası kabul edilirse, alacaklının dava dilekçesinde istemesi halinde, borçlu hükmolunan borç miktarının % 20'sinden aşağı olmamak üzere tazminata mahkûm edilir (İİK m. 67/II).

12- Ünite 2, sayfa 49, son paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Bu konudaki kararlara karşı istinaf yoluna gidilebilir (İİK m. 363).

13- Ünite 2, sayfa 49 sonundaki "Dikkat" aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

İcra mahkemesinin takibin iptali ve taliki ile ilgili verdiği kararlara karşı istinaf yoluna gidilebilir.

14- Ünite 3, sayfa 58, "Haciz Talebi" başlığı altındaki 1. Paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Takibin kesinleşmesi sonunda alacaklı icra dairesinden yazılı veya tutanağa geçirilecek şekilde sözlü olarak veya UYAP üzerinden elektronik imza ile imzalamak suretiyle elektronik ortamda haciz talep eder.

15- Ünite 3, sayfa 59, "Haczin Uygulanması" başlığı altındaki 3. paragrafa ek yazı eklenmiştir.

Ancak 6352 sayılı Kanunla 82. maddede yapılan değişiklikle, icra memurunun haczedilecek şeylerin haczinin caiz olup olmadığını takdir yetkisine sahip olduğu açıkça kabul edilmiştir. Böylelikle icra memuru, haczi talep edilen mal ve hakların haczinin caiz olup olmadığını değerlendirebilecek ve bu konudaki talebin kabulüne veya reddine karar verebilecektir (İİK m. 82, VI). İcra memuru bu takdir yetkisini kullanırken haciz tutanağında takdir yetkisini neden o yönde kullandığının gerekçesini de bildirecektir (İİK m. 8, II).

16- Ünite 3, sayfa 59, sondan 2. paragraf, 2. cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Tutanakta nelerin bulunması gerektiği İİK'nun 102. maddesinde belirtilmiştir (Yön. m. 41).

17- Ünite 3, sayfa 60, "Haczedilemeyen Mal ve Haklar" başlığı altındaki 5. Paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Kısmen haczedilemeyen mal ve haklar İİK'nun 83. maddesinde belirtilmiştir. Kanunen açıkça haczedilemeyeceği belirtilenler dışında ücretler ve geniş anlamda gelir kaynaklarının kısmen haczi mümkündür. Bu gelirlerin en az dörtte biri her hâlükârda haczedilmelidir. Bununla birlikte işçi ücretlerinin dörtte birinden fazlası haczedilemez (İş K. m. 35).

18- Ünite 3, sayfa 61, “Taşınır Malların Haczi” başlığı altındaki 1. Paragraf Sondan 2. cümlesi;

Esasen icra dairesi de bu şeyleri kendisi muhafaza etmeyerek İİK 9. maddeye göre bankaya tevdi eder (ayrıca Yön. m. 35, 94, 8/III). Kıymetli şeylere icra da-resince fiilen el konulmuş olması bunların haczi için geçerlilik şartıdır.

19- Ünite 3, sayfa 71, İlk paragrafı;

Bu kararlar mal üzerindeki haciz kesinleşir ve daha önce takibin ertelenmesine karar verilmişse, bu dava dolayısıyla alınması geciken miktarın % 40'ından az olmamak üzere davacı aleyhine tazminata hükmedilir (İİK m. 97/XIII).

20- Ünite 3, sayfa 72, Şekil 3.4/1 “Davanın Reddi” başlığı altındaki sondan 2. Cümlesi;

HACİZDE İSTİHKAK PROSEDÜRÜ
(İİK m. 96-99)

I. HACİZLİ MALIN BORÇLUNUN ELİNDE BULUNMASI
(İİK m. 96-97)

18- Ünite 3, sayfa 61, “Taşınır Malların Haczi” başlığı altındaki 1. Paragraf Sondan 2. cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Esasen icra dairesi de bu şeyleri kendisi muhafaza etmeyerek İİK 9. maddeye göre bankaya tevdi eder (ayrıca Yön. m. 8, 38, 92). Kıymetli şeylere icra da-resince fiilen el konulmuş olması bunların haczi için geçerlilik şartıdır.

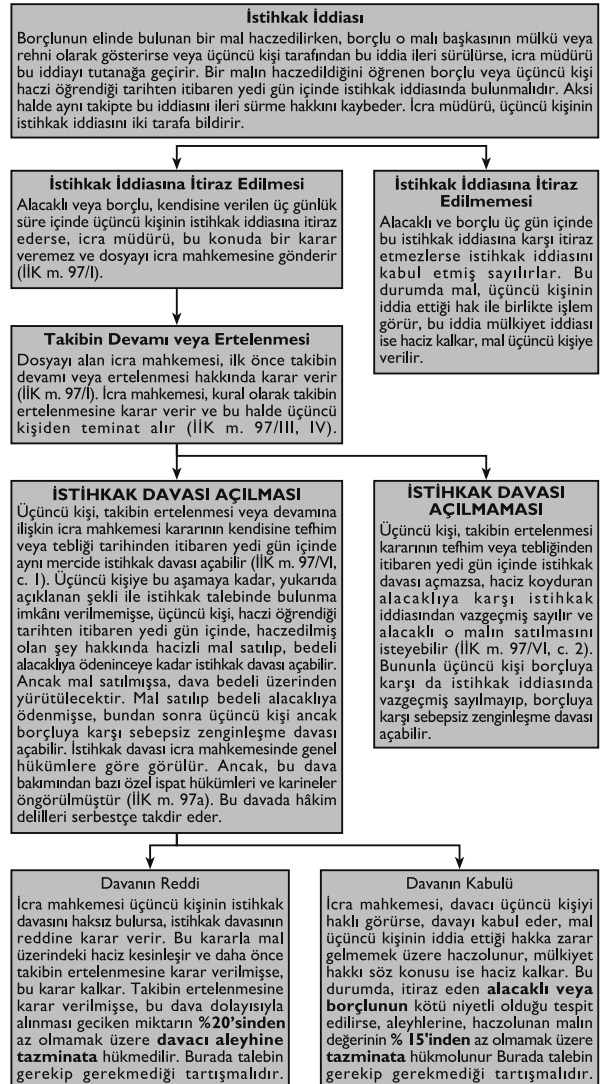
19- Ünite 3, sayfa 71, İlk paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Bu kararlar mal üzerindeki haciz kesinleşir ve daha önce takibin ertelenmesine karar verilmişse, bu dava dolayısıyla alınması geciken miktarın % 20'sinden az olmamak üzere davacı aleyhine tazminata hükmedilir (İİK m. 97/XIII).

20- Ünite 3, sayfa 72, Şekil 3.4/1 “Davanın Reddi” başlığı altındaki sondan 2. Cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

HACİZDE İSTİHKAK PROSEDÜRÜ
(İİK m. 96-99)

I. HACİZLİ MALIN BORÇLUNUN ELİNDE BULUNMASI
(İİK m. 96-97)

21- Ünite 3, sayfa 77, “İhtiyati Haciz Kararına İtiraz” başlığı altında yer alan açıklamalar değiştirilmiştir.

İhtiyaten hacze karar verildikten sonra, bu karar temyiz edilemez, fakat bazı sebeplere dayanarak bu karara karşı borçlu veya menfaati ihlâl edilen üçüncü kişiler itiraz edebilirler. İtiraz, mahkemenin yetkisine, ihtiyati haciz sebeplerine ve teminata ilişkin olabilir (İİK m. 265/I). Üçüncü kişilerin mahkemenin yetkisine itiraz etme imkânı yoktur (İİK m. 265/II).

İhtiyati haciz kararına karşı, kararı veren mahkemede itiraz edilebilir. Ancak, ihtiyati hacze karar verildikten sonra alacaklı, borçluya karşı dava açmışsa, itiraz da davanın açıldığı mahkemede yapılmalıdır.

İhtiyati hacizde, ihtiyati hacze karar verilirken borçlu dinlenmemişse, bu karara karşı ona itiraz imkânı tanınmıştır; borçlu dinlenerek ihtiyati haciz kararı verilmişse, daha sonra İİK’nun 265. maddesine dayanarak ihtiyati hacze itiraz edemez. Borçlu dışında, üçüncü kişiler de, ancak ihtiyati hacizle menfaatleri ihlâl edilmişse ihtiyati hacze itiraz edebilirler (m. 265/II).

İhtiyati haciz kararına karşı yedi gün içinde itiraz edilebilir ve bu süre hak düşürücüdür. Bu süre, ihtiyati haciz kararı borçlu hazır olduğu halde icra edilmişse haczin konulduğu, borçlunun yokluğunda yapılan ihtiyati hacizlerde ise, haciz tutanağının borçluya tebliği tarihinden itibaren işlemeye başlar (İİK m. 265/I). Üçüncü kişiler bakımından ise sürenin başlangıcı, ihtiyati haczin öğrenildiği tarihtir (İİK m. 265/II).

Mahkeme, itiraz üzerine tarafları duruşmaya çağırır ve dinler, ancak taraflar gelmese de, dosya üzerinden karar verir. Mahkeme, incelemesi sonunda itirazı kabul veya reddeder. İhtiyati hacze itirazı kabul eden mahkeme, duruma göre önceki ihtiyati haciz kararını kaldırabilir veya değiştirebilir (İİK m. 265/III). İtiraz üzerine verilen kararın temyizi mümkündür ve Yargıtay, bu konudaki temyiz taleplerini öncelikle inceler ve kesin olarak karara bağlar. Ancak verilen kararın temyiz edilmiş olması ihtiyati haczin icrasını durdurmaz (İİK m. 265/V).

22- Ünite 3, sayfa 83, “Kendimizi Sıneyalım” başlığı altındaki 10. Sorunun (e) seçeneği;

- e. İhtiyati haciz talebinin kabulüne ilişkin mahkeme kararına karşı temyiz kanunı yoluna başvurulabilir.

21- Ünite 3, sayfa 77, “İhtiyati Haciz Kararına İtiraz” başlığı altında yer alan açıklamalar değiştirilmiştir.

İhtiyati hacizde, ihtiyati hacze karar verilirken borçlu dinlenmemişse, bu karara karşı ona itiraz imkânı tanınmıştır; borçlu dinlenerek ihtiyati haciz kararı verilmişse, daha sonra İİK’nun 265. maddesine dayanarak ihtiyati hacze itiraz edemez. Borçlu dışında, üçüncü kişiler de, ancak ihtiyati hacizle menfaatleri ihlâl edilmişse ihtiyati hacze itiraz edebilirler (m. 265/II).

Borçlu kendisi dinlenmeden verilen ihtiyatî haczin dayandığı sebeplere, mahkemenin yetkisine ve teminata karşı; huzuriyle yapılan hacizlerde haczin tatbiki, aksi hâlde haciz tutanağının kendisine tebliği tarihinden itibaren yedi gün içinde mahkemeye müracaatla itiraz edebilir (İİK m. 265/I). İtiraz süresi hak düşürücü niteliktedir.

Menfaati ihlâl edilen üçüncü kişiler de ihtiyatî haczi öğrendiği tarihten itibaren yedi gün içinde ihtiyatî haczin dayandığı sebeplere veya teminata itiraz edebilir (İİK m. 265/II). Üçüncü kişiler bakımından sürenin başlangıcı, ihtiyati haczin öğrenildiği tarihtir (İİK m. 265/II). Üçüncü kişilerin mahkemenin yetkisine itiraz etme imkânı yoktur (İİK m. 265/II).

İhtiyati haciz kararına karşı, kararı veren mahkemede itiraz edilebilir. Ancak, ihtiyati hacze karar verildikten sonra alacaklı, borçluya karşı dava açmışsa, itiraz da davanın açıldığı mahkemede yapılmalıdır. İtiraz eden, dilekçesine istinat ettiği bütün belgeleri bağlamaya mecburdur.

Mahkeme, gösterilen sebeplere hasren tetkikat yaparak itirazı kabul veya reddeder (İİK m. 265/III). Mahkeme, itiraz üzerine iki tarafı davet edip gelenleri dinledikten sonra, itirazı varit görürse kararını değiştirebilir veya kaldırabilir. Şu kadar ki, iki taraf da gelmezse evrak üzerinde inceleme yapılarak karar verilir (İİK m. 265/IV).

İtiraz eden, dilekçesine istinat ettiği bütün belgeleri bağlamaya mecburdur. Mahkeme, itiraz üzerine iki tarafı davet edip gelenleri dinledikten sonra, itirazı varit görürse kararını değiştirebilir veya kaldırabilir. Şu kadar ki, iki taraf da gelmezse evrak üzerinde inceleme yapılarak karar verilir (İİK m. 265/IV).

İtiraz üzerine verilen karara karşı istinaf yoluna başvurulabilir. Bölge adliye mahkemesi bu başvuruyu öncelikle inceler ve verdiği karar kesindir, bu karara karşı temyize başvurulamaz. İstinaf yoluna başvuru, ihtiyatî haciz kararının icrasını durdurmaz (İİK m. 265/V).

22- Ünite 3, sayfa 83, “Kendimizi Sıneyalım” başlığı altındaki 10. Sorunun (e) seçeneği aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

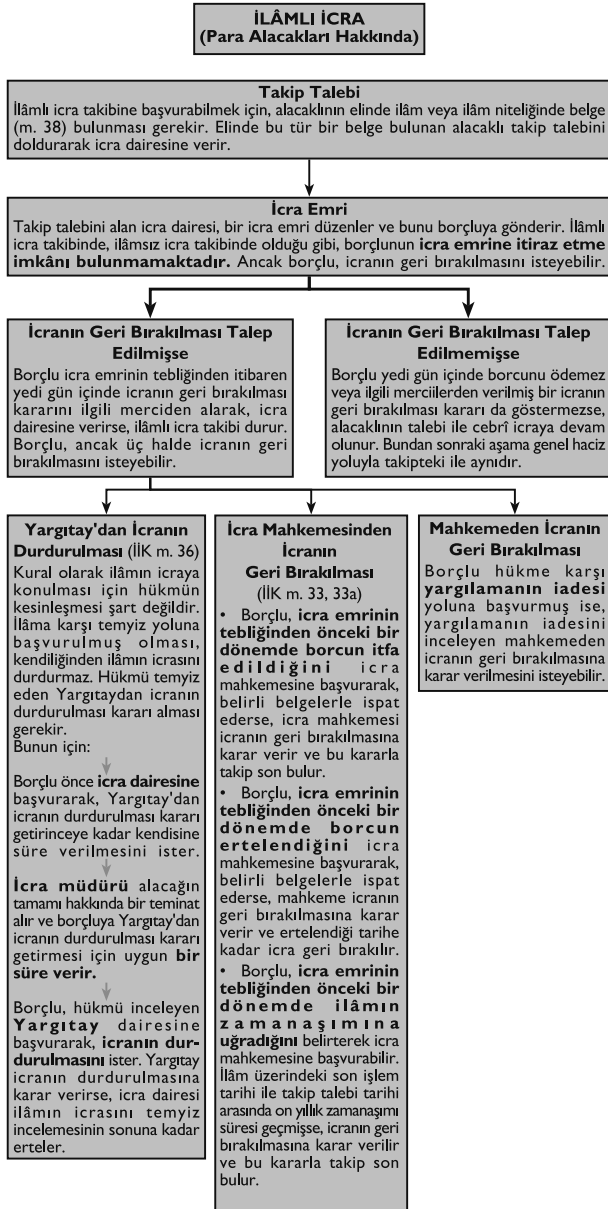
- e. İhtiyati haciz talebinin kabulüne ilişkin mahkeme kararına karşı istinaf yoluna başvurulabilir.

23- Ünite 5, sayfa 108, "Takip Talebi" başlığı altındaki ikinci paragrafın 5. satırına ek ilave edilmiştir.

24- Ünite 5, sayfa 115, 4. paragraf, ilk cümlesi;

Yukarıda belirtilen şekilde yapılan inceleme sonunda borçlunun itirazı kaldırılıp tahliyesine karar verilirse, bu kararın temyizi mümkün olmakla birlikte (İİK m. 363/I, b. 3), kararın icrası için kesinleşmesi beklenmez (İİK m. 269c/III).

25- Ünite 6, sayfa 133, Şekil 6.1'de değişiklik yapılmıştır.

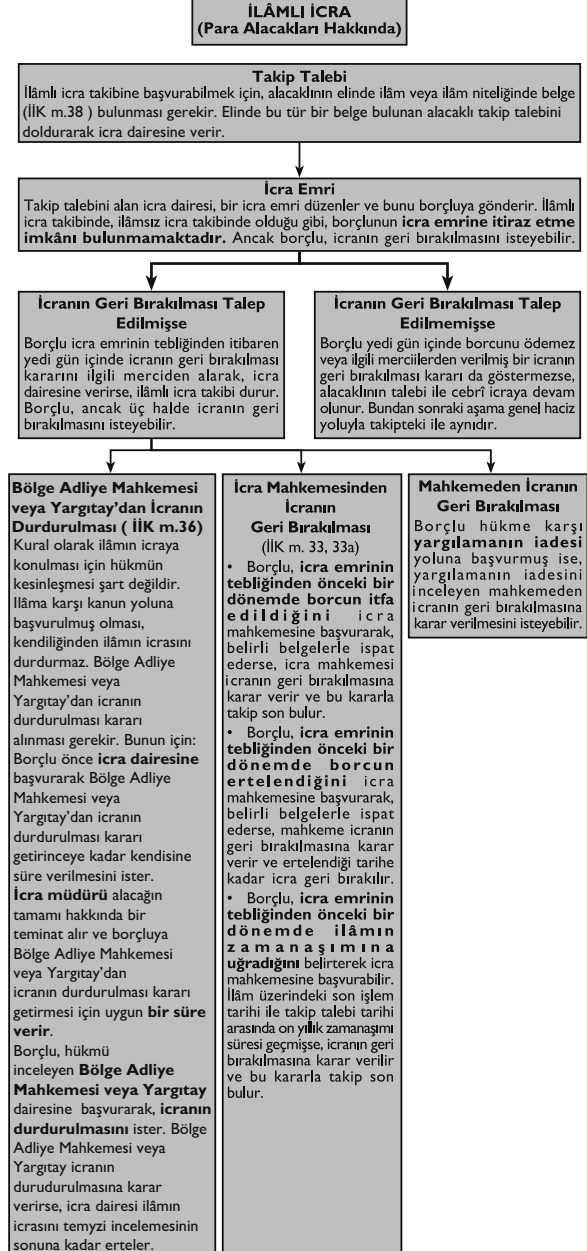
23- Ünite 5, sayfa 108, "Takip Talebi" başlığı altındaki ikinci paragrafın 5. satırına ek ilave edilmiştir.

Çek hamili, icra mahkemesine şikâyetle bulunurken de dilekçesine bu fotokopiyi ekleyebilir ve bunu icra daireleri ile mahkemelerde ispat aracı olarak kullanabilir. Mahkeme veya icra dairesinin istemi hâlinde çekin aslı bu mercilere gönderilir (5941 S.K., m. 3/VI/son).

24- Ünite 5, sayfa 115, 4. paragraf, ilk cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Yukarıda belirtilen şekilde yapılan inceleme sonunda borçlunun itirazı kaldırılır ve tahliyesine karar verilirse, bu karara karşı istinafa başvuru mümkün olmakla birlikte (5311 S. K. ile değişik İİK m. 363/I), kararın icrası için kesinleşmesi beklenmez.

25- Ünite 6, sayfa 133, Şekil 6.1'de değişiklik yapılmıştır.

26- Ünite 6, sayfa 141, Şekil 6.2 ilk kutucuk altındaki açıklaması;

27- Ünite 7, sayfa 154, “Sermaye Şirketleri ve Kooperatiflerin Borca Batık Olması” başlığı altında ilk Paragrafı;

Bu iflâs sebebi, sermaye şirketleri ve kooperatifler bakımından bir doğrudan iflâs sebebi olarak düzenlenmiştir (İİK m. 179). Anonim, limited şirketler ile kooperatiflerin mevcut ve alacakları borçlarını karşılamaya yetmiyorsa (yani pasifleri aktiflerinden fazla ise), şirket alacaklılarından birisi, şirketin borca batık olması nedeniyle şirket aleyhine doğrudan doğruya iflâs davası açabilir.

28- Ünite 7, sayfa 155, “Borçlunun İflâs İstemesinin Zorunlu Olduğu Hâller” başlığı altındaki 3. Paragraf, ilk cümlesi;

Borçlunun iflâsını istemesinin zorunlu olduğu diğer hâl ise sermaye şirketlerinin pasifinin aktifinden fazla hale gelmesi halidir.

26- Ünite 6, sayfa 141, Şekil 6.2 ilk kutucuk altındaki açıklaması aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

27- Ünite 7, sayfa 154, “Sermaye Şirketleri ve Kooperatiflerin Borca Batık Olması” başlığı altında ilk Paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Sermaye şirketleri ile kooperatiflerin, aktiflerin muhtemel satış fiyatları üzerinden düzenlenen ara bilançoya göre borca batık olduğu idare ve temsil ile vazifelendirilmiş kimseler veya şirket ya da kooperatif tasfiye hâlinde ise tasfiye memurları veya bir alacaklı tarafından beyan ve mahkemece tespit edilirse, önceden takip yapılmasına gerek kalmadan iflasına karar verilir.

28- Ünite 7, sayfa 155, “Borçlunun İflâs İstemesinin Zorunlu Olduğu Hâller” başlığı altındaki 3. Paragraf, ilk cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Borçlunun iflâsını istemesinin zorunlu olduğu diğer hâl ise sermaye şirketlerinin borca batık hale gelmesidir.

29- Ünite 7, sayfa 155, "Borçlunun İflâs İstemesinin Zorunlu Olduğu Hâller başlığı altındaki 3. Paragraf, ikinci cümlesi;

Anonim, limitet şirketlerle kooperatiflerin mevcut ve alacakları borçlarını karşılamayacak hale gelmişse (borca batıklık hâli) şirketi temsile yetkili kişiler asliye ticaret mahkemesine başvurarak iflâs talep etmek zorundadırlar.

30- Ünite 7, sayfa 159, "İflasın Ertelenmesi" başlığı altındaki 3. paragrafın itibaren;

İflasın ertelenmesinin prosedür ve şartları ile sonuçları şunlardır:

- İflasın ertelenebilmesi için yönetim kurulu üyeleri ve temsil ile görevlendirilmiş kimseler yahut bir alacaklı mahkemeden talepte bulunmalıdır. Bu talepte ancak sermaye şirketi veya kooperatifin borçlarının aktifinden fazla olması, yani borca batık olması hâlinde bulunulabilir. Borca batık olma dışındaki diğer iflâs hâllerinde iflâsın ertelenmesi talep edilemez.
- İflasın ertelenmesini talep etmeye yetkili kişiler, bu talep yanında şirket veya kooperatifin iyileştirme projesi ile birlikte gerekli bilgi ve belgeleri de sunmalıdırlar. Şirketin mali durumunun iyileştirilmesi ümidi iflâsın ertelenmesinin zorunlu koşuludur.
- Mahkeme bu talep üzerine gerekli görürse şirketi idare ve temsille görevli kişileri ve alacaklıları dinler ve talep hakkında öncelikle ve ivedilikle karar verir. Mahkeme iyileştirme projesini ciddi ve inandırıcı bulursa, iflâsın ertelenmesine karar verir; aksi takdirde iflâsın ertelenmesi talebinin reddine ve şirketin veya kooperatifin iflâsına karar verir (İİK m.179b/IV). İflasın ertelenmesi süresi azamî bir yıldır. Kayyımın raporu da dikkate alınarak bu süreler uzatılabilir; ancak uzatma süreleri dört yılı geçemez (İİK m.179b/IV).
- Mahkeme erteleme kararı verirse İcra ve İflâs Kanununun 166. maddesindeki usule göre iflâsın ertelendiğini ilan eder ve gerekli bildirimleri yapar (İİK m.179a).
- İflasın ertelenmesine karar veren mahkeme öncelikle şirketin veya kooperatifin malvarlığının korunması için gerekli her türlü tedbiri alır. Bu tedbirleri özellikle iyileştirme projesine uygun olarak almak zorundadır (İİK m.179a/I).

Erteleme kararı ile birlikte mahkeme kayyım atanmasına karar verir. Mahkeme kayyımın yetkilerini erteleme kararında ayrıntılı olarak göstermelidir. Bu konuda mahkeme yönetim organının yetkilerini tamamen kayyıma bırakabileceği gibi, yönetim organının kararlarının geçerliliğini kayyımın onayına bağlı kılabilir (İİK m.179a/II). Kayyım erteleme süresi içinde kendisine verilen görevleri yerine getirir, ayrıca mahkemenin belirlediği sürelerde iflâsı ertelenen şirketin faaliyetleri ve işletmenin durumunu açıklayan rapor verir (İİK m.179b/IV).

29- Ünite 7, sayfa 155, "Borçlunun İflâs İstemesinin Zorunlu Olduğu Hâller başlığı altındaki 3. Paragraf, ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Anonim, limitet şirketlerle kooperatifler borca batık hale gelmişse şirketi temsile yetkili kişiler asliye ticaret mahkemesine başvurarak iflâs talep etmek zorundadırlar.

30- Ünite 7, sayfa 159, "İflasın Ertelenmesi" başlığı altındaki 3. paragrafın itibaren aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

6728 sayılı Kanun ile iflâsın ertelenmesi konusunda önemli değişiklikler yapılmıştır. Yapılan değişiklikler sonunda iflâsın ertelenmesinin prosedür ve şartları ile sonuçları şunlardır:

- İflasın ertelenebilmesi için yönetim kurulu üyeleri ve temsil ile görevlendirilmiş kimseler yahut bir alacaklı mahkemeden talepte bulunmalıdır. Bu talepte bulunulabilmesi için, sermaye şirketleri ile kooperatiflerin, aktiflerin muhtemel satış fiyatları üzerinden düzenlenen ara bilanço'ya göre borca batık olması gerekir (İİK m. 179/I).
- İflasın ertelenmesini talep etmeye yetkili kişiler, şirket veya kooperatifin mali durumunun iyileştirilmesinin mümkün olduğuna dair bir iyileştirme projesini son bir yıldan uzun süre ile şirket merkezinin bulunduğu yerdeki mahkemeye sunarak iflâsın ertelenmesini isteyebilir. İyileştirme projesinde, yeni nakit kaynak konulması dâhil nesnel ve gerçek kaynaklar ve önlemler ile erteleme süresince tüm işletme giderlerinin ve çalışma sermayesinin nasıl karşılanacağı gösterilir (İİK m. 179/II). İyileştirme projesi ile birlikte sunulması gerekli bilgi ve belgelerin talep ile birlikte sunulmaması veya mahkemece verilecek iki haftalık kesin süre içerisinde tamamlanmaması halinde iflâsın ertelenmesi talebi ispatlanmamış sayılır ve şirket veya kooperatifin borca batık olduğunun tespit edilmesi üzerine mahkeme iflas kararı verir (İİK m. 179/IV).
- Daha önce iflâsın ertelenmesinden yararlanmış bir sermaye şirketi veya kooperatif, duruma göre uzatma dâhil erteleme süresinin bitiminden itibaren bir yıl geçmedikçe iflâsın ertelenmesi talebinde bulunamaz (İİK m. 179/V).
- İflasın ertelenmesi talebi üzerine mahkeme, derhal, görevinin gerektirdiği mesleki ve teknik yeterliliğe sahip, yeterli sayıda kayyım atar (İİK m.179a/I). Mahkeme ayrıca şirketin veya kooperatifin malvarlığının korunması ve faaliyetlerinin yürütülmesi için gerekli olan tedbirleri alır (İİK m.179a/II).
- Kayyım, mahkemece uygun görülecek sürelerde, şirket veya kooperatifin faaliyetleri hakkında mahkemeye rapor verir (İİK m.179a/V). Mahkeme gerektiğinde kayyımın görevine son verebilir ve görevine son verilen ya da istifa eden kayyımın yerine yenisini seçer (İİK m.179a/VI).

Erteleme sonucunda ve süresi içinde:

1. 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkındaki Kanuna tâbi takipler de dâhil olmak üzere hiçbir takip yapılamaz. Evvelce başlamış takipler durur (İİK m.179b/I). Ancak İcra ve İflâs Kanununun 206. maddesinin birinci sırasında yazılı alacaklar için haciz yoluyla takip yapılabilir (İİK 179b/III).
2. Taşınmaz veya ticarî işletme rehniyle temin edilmiş alacaklar nedeniyle rehnin paraya çevrilmesi yolu ile takip başlatılabilir veya başlamış takiplere devam edilebilir. Ancak bu takiple ilgili muhafaza tedbirleri alınamaz ve rehinli malın satışı istenemez. Fakat bunun için erteleme süresince işleyecek ve mevcut rehinle karşılanamayacak olan faizler teminatlandırılmak zorundadır. Bunun nedeni alacağı rehinle temin edilmiş alacaklıların zarar görmemesidir.
- Erteleme süresi sonunda iyileşmenin mümkün olmadığı tespit edilirse, mahkeme şirketin veya kooperatifin iflâsına karar verir. Erteleme süresi dolmadan mahkeme kayyımın verdiği rapordan şirketin veya kooperatifin mali durumunun iyileştirilmesinin mümkün olmadığı kanaatine varırsa, erteleme kararını kaldırarak şirketin veya kooperatifin iflâsına karar verir (İİK m.179b/V).

- İflasın ertelenmesi talebi, kayyımın atanmasına ilişkin karar, kayyımın mahkemece belirlenmiş görevleri, temsil yetkisi ve bunların sınırları tescil edilmek üzere ticaret sicili müdürlüğüne bildirilir ve kanunda belirtilen usulle ilan ettirilir. İflasın ertelenmesi talebinin ilanından itibaren iki haftalık kesin süre içinde alacaklılar itiraz ederek iflasın ertelenmesi şartlarının bulunmadığını ileri sürebilir ve mahkemeden talebin reddini isteyebilirler (İİK m.179a/II). Tedbir talebinin reddi veya bu talebin kabulü kararlarına yapılan itirazlar üzerine verilen mahkeme kararlarına karşı istinaf yoluna başvurulabilir (İİK m.179a/IV).
- İflasın ertelenmesi talepleri öncelikle ve ivedilikle sonuçlandırılır. Mahkeme, projeyi ciddi ve inandırıcı bulur ve şirket veya kooperatifi iflasın ertelenmesine layık görürse iflasın ertelenmesine karar verir (İİK m.179a/son fıkra).
- Erteleme süresi azami bir yıldır. Bu süre mahkemece uygun görülmesi hâlinde bir yıl daha uzatılabilir (İİK m.179b/IV).
- İflasın ertelenmesi talebi üzerine mahkemenin verdiği nihai kararlara karşı şirket veya kooperatif ya da erteleme talep eden alacaklı kararın tebliğinden; diğer ilgililer ise kararın ilanından itibaren on gün içinde istinaf yoluna başvurulabilirler. Bölge adliye mahkemesi tarafından verilen kararlara karşı da aynı esaslar dâhilinde on gün içinde temyiz yoluna başvurulabilir (İİK m.179c/I).

Erteleme sonucunda ve süresi içinde:

1. 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkındaki Kanuna tâbi takipler de dâhil olmak üzere hiçbir takip yapılamaz. Evvelce başlamış takipler durur ve ihtiyati tedbir ile ihtiyati haciz kararları uygulanmaz (İİK m.179b/I). Ancak İcra ve İflâs Kanununun 206. maddesinin birinci sırasında yazılı alacaklar için haciz yoluyla takip yapılabilir (İİK m.179b/III).
2. Taşınmaz veya ticarî işletme rehniyle temin edilmiş alacaklar nedeniyle rehnin paraya çevrilmesi yolu ile takip başlatılabilir veya başlamış takiplere devam edilebilir. Ancak bu takiple ilgili muhafaza tedbirleri alınamaz ve rehinli malın satışı istenemez. Fakat bunun için erteleme süresince işleyecek ve mevcut rehinle karşılanamayacak olan faizler teminatlandırılmak zorundadır (İİK m.179b/II). Bunun nedeni alacağı rehinle temin edilmiş alacaklıların zarar görmemesidir.